

www.bazr1384.com

www.bazr1384.blogfa.com

Email: bazr1384@gmail.com

موجی که سر ایستادن ندارد

ساعت ۴ است. هنوز خبری از نیروهای امنیتی نیست و این خیلی عجیب است. شاید خواسته اند ۱۸ تیر عادی جلوه کند. با زیاد شدن جمعیت پلیس و بسیج هم به خیابان ها یورش می برند. از روزها قبل مسیرهای مختلفی برای این روز پیش بینی شده بود تا تمرکز پلیس را بر معابر متزلزل کند. بعلاوه پس از گذشته تقریباً یک ماه تعقیب و گریز خیابانی مردم هم بسیار آموخته بودند. استیصال پلیس کاملاً مشهود بود.

خیابان کارگراز بالا تا پایین و تمام خیابان های اطراف مملو از جمعیت بود. مردم در دسته های مختلف شعار می دادند پلیس گاز اشک آور می زد. مردم آتشی می افروختند و متواری می شدند. کوچه و خیابانی نبود که شعله های آتشی که مردم برافروخته اند از آن پیدا نباشد. دیگر بعد از یکماه گاز اشک آور و فلفل آنقدر عادی شده که همه آماده برخورد با آنند.

ندیدم چه شد، اما انگار لباس شخصی ها دختری را مورد اصابت گلوله قرار دارند. من که رسیدم خونش کف پیاده رو ریخته بود شاهدان می گفتند گلوله به صورتش اصابت کرده. اتوموبیل ها و کنترل بوق زدن های ممتدشان خود به معضلی دیگر برای رژیم بدل شده است. رژیمی که از بوق ماشین ها می هراسد!!! پلاک های اتوموبیل هایی که بوق می زدند را در حمله های ناگهانی از جا در می آوردند. کسانی که دستگیر می شدند به وحشی ترین شکل ۵-۶ لباس شخصی به سرش می ریختند. از شدت ضربه ها، باتوم یک بسیجی شکست. چند دستگیر شده را هم دیدم که با پا در میانی چند زن مسن آزاد شدند. البته بعد از این که کف زمین خواباندنشان و از صورتشان عکس گرفتند. دیگر فیلمبرداری و عکاسی علنی از مردم عادی شده است.

در خیابان فلسطین جمعیتی که مشغول شعار دادن بود، از چند سو مورد تهاجم قرار گرفت. برخی در خانه ها پناه گرفتند. نیروهای بیگان ویژه و لباس شخصی درب خانه ها را می شکستند و داخل می شدند. باز سمت دیگر خیابان از دیدن این همه ددمنشی شعار می دادند. نیروها تنها توانستند حمله کوری برای ساکت کردن مردم آن سمت خیابان انجام دهند و همانطور که گفتیم؛ استیصال پلیس مشهود بود. نمی دانستند کجا را جمع کنند.

18 تیر به نظرم روز بزرگی بود. رژیم دست به هر کاری زد. از تعطیل کردن پایتخت گرفته تا تهدید و ارباب. برخی می گفتند جمعیت سرد شده است. اما این مبارزه شاید از آن مبارزه هاست که لااقل ما تجربه اش را نداریم. یک مبارزه بکر خیابانی بی رهبر که از هیچ کس خط نمی گیرد. مبارزه ای که بلوغ مبارزین در خیابان شکل گرفته و هر روز خلاقیت نوینی را به صحنه مبارزه معرفی می کند. همه چیز دهان به دهان می چرخد و در خیابان به عمل در می آید. پیش بینی آینده بسیار مشکل است اما همه چیز نشان می دهد این موج سر ایستادن ندارد.

۱۹ تیر - گزارش ارسالی برای نشریه دانشجویی بذر

گزارش کوتاه:

هنگامیکه گارد ضد شورش ما را به سمت طالقانی هدایت کرد، قصدش این بود که به خیال خودش ما را متفرق کند. یک لحظه احساس کردیم جمعیت زیادی هستیم و بدین خاطر شروع کردیم به شعار دادن. و سرعت با همراهی و تشویق ماشینهای سواری روبرو شدیم. خودمون هم باورمون نمی شد که در فاصله چند دقیقه سازماندهی بشیم، بطوریکه عملاً نیروهای انتظامی حاج و واج ما را نگاه می کردند. جمعیت زیادی بودیم که شعارگویان از طالقانی به تقاطع ولیعصر بسمت میدان ولیعصر داشتیم می رفتیم که با گاز اشک آور و باتوم بما حمله کردند.

گزارش ارسالی برای نشریه دانشجویی بذر